

Emlékezés Bäder Györgynére

Drága Rici Néné! Amikor halálhíredről értesültem, hirtelen megrohantak az emlékek. Sok évvel ezelőtt, amikor először találkoztunk, megtiszteltél azzal, hogy tegezhettelek. Később, amikor elmesélted a tied történetét a Régi budaörsi családok c. könyv anyagához, bámultam memóriádat, azt a képességedet, ahogyan visszaemlékeztél a nevek-re, dátumokra, eseményekre. Mindig tele energiával, humorral, bölcsességgel, nyitott szívvel éltél. Ezért ismertek és szerettek olyan sokan. Meg azért, mert fiatalasszony korodban, a családi pékségben már kora hajnalban keltél és sürgölödtél, hogy a budaörsieknek időben meglegyen a „mindennapi” kenyérük. Mindig jó szívvel adtál.

Az „itt fáj, ott fáj” témát elintézted néhány szóval, mert szívesebben meséltél a családotról, az elődeidről, a kiterjedt Bäder és Pojzl-Herzog familiáról. Mindezt nagy-nagy szeretettel, tisztelettel tetted. Kitűnt, hogy számodra legfontosabb mindennekelőtt a család. Már nagyon vártad a könyv megjelenését. „Talán meg sem érem.” - szomorodtál el egy pillanatra, mert akkor éppen kórházba utalt az orvos. Aztán elkészült a könyv és Te is eljöttél a bemutatóra. Boldogan ölelkeztünk össze: Megértük!

Évtizedeken keresztül diszitted Úrnapján családi segítséggel, összefogással a második oltárt a nagyszüleid állította keresztnél. Köztudott, hogy milyen sokat segítettél a Heimatmuseum létrehozásában is.

Nehéz szívvel vettem tudomásul, hogy a sírodnál állok, és már többet nem kérdezhetem Tőled, hogy is volt régen, hogyan éltek egykoron a budaörsiek. Most már ott vagy közöttük.

Nyugodj békében!

Bäder Györgyné született: 1916. február 2-én, meghalt 2007. július 6-án.

STEINHAUSER KLÁRA